

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

- Betreft:
- Ontwerp van Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten.
 - Definitieve goedkeuring

1. INHOUDELIJK

1 Situering

Dit ontwerp van samenwerkingsakkoord wordt afgesloten in uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten.

In het kader van de omzetting van de richtlijn 2011/98/EU hebben de Federale Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap, overeenkomstig artikel 92bis, § 3, c) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, een samenwerkingsakkoord afgesloten. Dit akkoord voert een gecombineerde procedure in die, in het kader van één administratieve handeling, leidt tot de afgifte van een gecombineerde titel die een onderdaan van een derde land in staat stelt om legaal op het grondgebied te verblijven om er te werken gedurende een periode van meer dan negentig dagen (« gecombineerde vergunning »).

Ik verwijs naar het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 en het instemmingsdecreet dat op 23 maart 2018 door de Vlaamse Regering bekrachtigd werd.

Voorliggend samenwerkingsakkoord voorziet in bijzondere uitvoeringsbepalingen van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, zoals voorgeschreven bij artikel 92bis, § 1, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

2 Voorstel van maatregel

Diverse richtlijnen inzake economische migratie voorzien bijzondere bepalingen in kader van de gecombineerde procedure. Op basis van artikel 1, §2, tweede lid van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 worden deze bijzondere modaliteiten in een uitvoerend samenwerkingsakkoord vastgelegd.

Voorliggend samenwerkingsakkoord voorziet met de bijzondere uitvoeringsbepalingen in de gedeeltelijke omzetting van:

- richtlijn 2009/50/EG van de Raad van 25 mei 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan ("richtlijn 2009/50/EG");
- richtlijn 2014/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op tewerkstelling als seizoenarbeider ("richtlijn 2014/36/EU");
- richtlijn 2014/66/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming ("richtlijn 2014/66/EU");
- richtlijn 2016/801/EU van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenuitwisseling, educatieve projecten of au-pairactiviteiten ("richtlijn 2016/801/EU").

3 Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Artikel 1 van dit akkoord is een toepassing van artikel 1, paragraaf 2, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018. Dit artikel schrijft voor, in zijn eerste lid, dat het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 van toepassing is op de richtlijnen die zijn uitgevaardigd op grond van artikel 79, lid 2, a) en b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, wanneer ze de voorwaarden voor toegang en verblijf van de onderdanen van derde landen met het oog op een tewerkstelling gedurende meer dan negentig dagen bepalen, en wanneer ze de invoering van één enkele procedure op het Belgische niveau noodzakelijk maken. Het verduidelijkt, in een tweede lid, dat de partijen, met een samenwerkingsakkoord zoals voorgeschreven bij artikel 92bis, § 1, derde lid, van de BWHI, de bijzondere bepalingen voor de uitvoering van dit akkoord die van toepassing zijn op deze richtlijnen kunnen vaststellen.

Overigens is artikel 1 van dit akkoord ook een toepassing van artikel 23 van richtlijn 2009/50/EG, van artikel 28, lid 1, tweede alinea, van richtlijn 2014/36/EU; van artikel 27, lid 1, tweede lid, van richtlijn 2014/66/EU en van artikel 40, lid 1, tweede alinea, van richtlijn 2016/801/EU. Deze artikelen bepalen dat wanneer de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aannemen om aan een richtlijn te voldoen, deze bepalingen een verwijzing naar de richtlijn moeten bevatten of dat bij hun officiële bekendmaking naar de richtlijn moet worden verwezen.

De omzetting door dit akkoord is gedeeltelijk. De omzetting van de bovenvermelde richtlijnen wordt immers ook uitgevoerd door andere wet- en regelgeving die tot de bevoegdheid behoort van de verschillende bevoegde federale en gefedereerde overheden inzake de gemeenschappelijke rechten van de economische migranten (arbeidsvoorwaarden, vrijheid van vereniging, opleiding en taalcursussen, erkenning van diploma's, toegang tot takken van de sociale zekerheid, goederen en diensten, huisvesting, adviesdiensten, exporteren van pensioenrechten – artikel 14 van richtlijn 2009/50/EG, artikel 23 van richtlijn 2014/36/EU, artikel 18 van richtlijn 2014/66/EU, artikel 22 van richtlijn 2016/801/EU) en de eigen bevoegdheden van de partijen bij dit akkoord.

Artikel 2

Deze bepaling omschrijft de begrippen lidstaat en derde land. Overeenkomstig de artikelen 1, 2 en 4bis van het Protocol over de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, gevoegd bij het verdrag over de Europese Unie en het verdrag over de werking van de Europese Unie, zijn deze staten niet gebonden door de richtlijnen bedoeld in artikel 1, en zijn deze richtlijnen niet op hen van toepassing.

Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol over de positie van Denemarken, gevoegd bij het verdrag over de Europese Unie en het verdrag over de werking van de Europese Unie, zijn deze staten niet gebonden door de richtlijnen bedoeld in artikel 1, en zijn deze richtlijnen niet op hen van toepassing.

Artikel 3

Deze bepaling schrijft voor, in haar eerste lid, dat de duur van de periode waarin de onderdanen van derde landen in het kader van dit akkoord zijn gemachtigd om op het Belgische grondgebied te verblijven overeenkomt met de duur van de periode waarin ze op het Belgische grondgebied mogen werken.

Het tweede lid vermeldt de geldigheidsduur van de verschillende verblijfstitels afgegeven in het kader van dit akkoord.

De bepaling voegt hieraan toe, in haar derde lid, dat de geldigheidsduur van de machtiging tot verblijf met het oog op werk niet langer mag zijn dan de maximumperiode, zoals wordt voorzien door de richtlijnen van dit akkoord, waarin de onderdanen van een derde land op het Belgische grondgebied mogen verblijven en werken.

Zo mag bijvoorbeeld de geldigheidsduur van een machtiging tot verblijf met het oog op werk voor een persoon die binnen een onderneming wordt overgeplaatst in geen geval langer zijn dan drie jaar, indien de onderdaan van een derde land aan wie die vergunning is afgegeven een leidinggevende of een specialist is in de zin van richtlijn 2014/66/EU. Artikel 12, lid 1, van richtlijn 2014/66/EU, stelt immers de maximumduur van een overplaatsing binnen een onderneming vast op drie jaar voor deze categorie van vreemdelingen. Als daarentegen de vergunning voor een persoon die binnen een onderneming wordt overgeplaatst wordt afgegeven aan een onderdaan van een derde land die een stagiair-werknemer is, zoals omschreven in richtlijn 2014/66/EU, mag de maximumduur van de vergunning in geen geval langer zijn dan één jaar, aangezien artikel 12, lid 1, van richtlijn 2014/66/EU, de maximumduur van de overplaatsing van een stagiair-werknemer binnen een onderneming op één jaar vaststelt.

Artikel 4

De eerste paragraaf van artikel 4 schrijft voor dat bij een wijziging die van invloed is op de specifieke toelatingscriteria voor werk (bijvoorbeeld: in het kader van de richtlijn 2014/66/EU, een wijziging betreffende de bezoldiging van de binnen een onderneming overgeplaatste persoon), de werkgever of de gastentiteit, verplicht is het territoriaal bevoegde Gewest daarvan te verwittigen, welk op zijn beurt de Dienst Vreemdelingenzaken van deze wijziging in kennis stelt.

De tweede paragraaf heeft een wijziging op het oog die van invloed is op de specifieke toelatingscriteria voor het verblijf (bijvoorbeeld: het einde van de gastovereenkomst van een onderzoeker met de erkende onderzoeksinstelling). Bij een dergelijke wijziging is de onderdaan van een derde land verplicht, via zijn werkgever, de Dienst Vreemdelingenzaken daarvan te verwittigen, die op zijn beurt de territoriaal bevoegde overheid daarvan in kennis stelt.

Artikel 4 is een gedeeltelijke omzetting van de artikelen 14 en 23, lid 3, van richtlijn 2014/66/EU, die dus alleen de binnen een onderneming overgeplaatste werknemers betreffen. Er is evenwel overeengekomen dat de regels bepaald bij de artikelen 14 en 23, lid 3, van richtlijn 2014/66/EU, van toepassing zouden zijn op alle in dit akkoord bedoelde buitenlandse werknemers.

Artikel 5

Deze bepaling zet artikel 26 van richtlijn 2014/66/EU en artikel 37 van richtlijn 2016/801/EU gedeeltelijk om. Artikel 26 van richtlijn 2014/66/EU legt de lidstaten op contactpunten te benoemen die verantwoordelijk zijn voor het ontvangen en doorgeven van de informatie aan de andere lidstaten die nodig is voor de uitvoering van de artikelen 22 (lange-termijnmobiliteit) en 23 (waarborgen en sancties in het kader van de mobiliteit) van de richtlijn. Dat wordt ook opgelegd door artikel 37 van richtlijn 2016/801/EU inzake de mobiliteit van de onderzoekers en hun gezinsleden (artikelen 28, 29 en 30), de mobiliteit

van de studenten (artikel 31) en de waarborgen en sancties in deze gevallen van mobiliteit (artikel 32).

Er is beslist dat de Dienst Vreemdelingenzaken deze functie van contactpunt op zich zou nemen voor de Belgische Staat, in het kader van de toepassing van de richtlijnen 2014/66/EU en 2016/801/EU.

Indien de Dienst Vreemdelingenzaken kennis, als contactpunt van de Belgische staat, krijgt van een wijziging die van invloed is op de toelatingscriteria omschreven in de regelgeving betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, geeft de Dienst Vreemdelingenzaken deze info door aan de bevoegde overheid, zoals voorzien in artikel 4 van dit akkoord.

Artikel 6

Dit artikel omschrijft de begrippen die van toepassing zijn voor dit hoofdstuk.

De definitie van de "Europese blauwe kaart" komt overeen met de definitie in artikel 2, c), en artikel 7, lid 3, van richtlijn 2009/50/EG.

Met toepassing van artikel 7, lid 3 van de richtlijn, beantwoordt de blauwe kaart aan het model zoals bepaald in Verordening (EG) 1030/2001 van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen.

De definitie van de "hooggekwalificeerde werknemer" is gebaseerd op de definitie van "hooggekwalificeerde baan", zoals bepaald in artikel 2, b), van richtlijn 2009/50/EG.

In het kader van de mobiliteit van de hooggekwalificeerde werknemers binnen de Europese Unie worden de begrippen van eerste lidstaat en tweede lidstaat omschreven.

De eerste lidstaat is de staat die in de eerste plaats een Europese blauwe kaart heeft afgegeven en volgens artikel 18, lid 8, van de richtlijn, de lidstaat die de houder van de Europese blauwe kaart verlaat wanneer hij opnieuw gebruik maakt van zijn recht op mobiliteit.

Artikel 7

Dit artikel verduidelijkt dat dit hoofdstuk van het samenwerkingsakkoord van toepassing is op de aanvragen om als hooggekwalificeerde werknemer te worden toegelaten tot het grondgebied.

Artikel 8

Paragraaf 1 verduidelijkt dat een aanvraag voor een Europese blauwe kaart kan worden ingediend wanneer de onderdaan van een derde land zich in het buitenland bevindt, maar ook wanneer hij al legaal op het Belgische grondgebied verblijft, in het kader van een kort verblijf of een lang verblijf.

Paragraaf 2 zet artikel 18 van richtlijn 2009/50/EG gedeeltelijk om, welk artikel de voorwaarden bepaalt voor het uitoefenen van het recht op mobiliteit door de hooggekwalificeerde werknemers binnen de Europese Unie.

In dit verband is het de betrokkene niet toegestaan te werken wanneer hij, overeenkomstig artikel 18, lid 2, van de richtlijn, zijn aanvraag indient terwijl hij zich al op het grondgebied bevindt.

Artikel 9

Met toepassing van artikel 25, § 1, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 bepaalt dit artikel dat een aanvraag ten laatste binnen de termijn van negentig dagen na kennisgeving van de volledige aanvraag, moet worden behandeld, zoals bepaald in artikel 11, lid 1, van richtlijn 2009/50/EG.

In afwijking van artikel 25, § 3, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, kan de termijn van negentig dagen in geen geval worden verlengd.

Anders dan bij richtlijn 2011/98/EU, bepaalt richtlijn 2009/50/EG niet de mogelijkheid de behandeltermijn van een aanvraag voor een Europese blauwe kaart te verlengen wanneer uitzonderlijke omstandigheden in verband met de complexiteit van het dossier dit rechtvaardigen.

Artikel 10

De onderdanen van derde landen die in het buitenland zijn op het ogenblik van de indiening van de aanvraag, zullen, op hun verzoek, een visum ontvangen. Als het gaat om een

aanvraag ingediend op het grondgebied of een aanvraag voor verlenging, deelt de Dienst Vreemdelingenzaken de akte mee aan de gemeentebesturen.

Eenmaal ingeschreven in het vreemdelingenregister, krijgt de onderdaan van een derde land een blauwe kaart conform verordening EG nr. 1030/2002, in overeenstemming met artikel 7, lid 3, van richtlijn 2009/50/EG.

In afwachting van de fysieke afgifte van de Europese blauwe kaart, wordt de onderdaan van een derde land in het bezit gesteld van een document dat hem in staat zal stellen te werken.

Artikel 11

Deze bepaling zet artikel 7, lid 2, van richtlijn 2009/50/EG, dat de geldigheidsduur van de Europese blauwe kaarten bepaalt, gedeeltelijk om.

Artikel 12

Dit artikel omschrijft de begrippen die van toepassing zijn voor dit hoofdstuk. De begrippen stemmen grotendeels overeen met de definities van artikel 3, b), c) en d) van richtlijn 2014/36/EU.

Met toepassing van artikel 12, lid 4, van de richtlijn, beantwoordt de seizoenarbeidersvergunning aan het model zoals bepaald in Verordening (EG) 1030/2001 van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen.

Aangezien dit een samenwerkingsakkoord betreft ter uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, dat van toepassing voor de aanvragen om langer dan negentig dagen op het grondgebied te blijven en te werken, vallen de bepalingen inzake de aanvragen van ten hoogste negentig dagen, niet binnen het toepassingsgebied van dit akkoord.

Artikel 13

Dit artikel verduidelijkt dat dit hoofdstuk van het samenwerkingsakkoord van toepassing is op de aanvragen om als seizoenarbeider te worden toegelaten op het grondgebied.

Artikel 14

Artikel 2, lid 2, van richtlijn 2014/36/EU bepaalt dat bij de omzetting van deze richtlijn, de lidstaten een lijst opstellen, in overleg met de sociale partners, van de sectoren waar seizoenafhankelijke activiteiten voorkomen. Dit artikel vormt bijgevolg een gedeeltelijke omzetting van artikel 2, lid 2 van de richtlijn 2014/36/EU.

Artikel 15

In dit artikel wordt gepreciseerd dat de onderdaan van een derde land die als seizoenarbeider naar België wenst te komen, zich op het moment van het indienen van de aanvraag, buiten het grondgebied van de lidstaten moet bevinden. Dit wordt bepaald in artikel 2, lid 1, van de richtlijn 2014/36/EU en is niet van toepassing op de onderdaan van een derde land die een aanvraag tot vernieuwing indient.

Artikel 16

Dit artikel vormt een gedeeltelijke omzetting van artikel 6, lid 1, c) en artikel 20 van richtlijn 2014/36/EU.

Het bewijs zoals bedoeld in het eerste lid, kan worden geleverd door middel van een geregistreerde huurcontract van de woning die hij huurt als hoofdverblijfplaats, of van de eigendomstitel van de huisvesting waar hij woont. Indien de huisvesting door of via de werkgever ter beschikking wordt gesteld, moet de aanvrager een huurovereenkomst of een gelijkwaardig document waarin de huurvoorwaarden duidelijk staan vermeld, verstrekken. Het bewijs van voldoende huisvesting zal niet aanvaard worden als de huisvesting onbewoonbaar verklaard werd door een daartoe bevoegde overheid.

Artikel 17

Paragraaf 1 van dit artikel zet artikel 18, lid 2 van richtlijn 2014/36/EU gedeeltelijk om. Artikel 18, lid 2 van richtlijn 2014/36/EU bepaalt dat de bevoegde autoriteiten de aanvrager zo snel mogelijk en ten laatste negentig dagen nadat de volledige aanvraag is

ingediend, schriftelijk in kennis stellen van hun besluit, met toepassing van artikel 25, §1, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018.

Artikel 16 van richtlijn 2014/36/EU bepaalt dat de lidstaten de hernieuwde binnenkomst moeten faciliteren voor onderdanen van derde landen die in de loop van de voorafgaande vijf jaar ten minste éénmaal als seizoenarbeider in die betrokken lidstaat werden toegelaten en die tijdens elk van hun verblijven de voorwaarden die gelden voor de seizoenarbeiders, hebben nageleefd. De richtlijn somt verschillende maatregelen die de facilitering van de hernieuwde binnenkomst kunnen inhouden. Paragraaf 2 van dit artikel vormt bijgevolg een gedeeltelijke omzetting van artikel 16 van de richtlijn, daar België heeft gekozen om optie c) toe te passen. Zo zal de aanvraag binnen de termijn van zestig dagen na de kennisgeving van het feit dat de aanvraag volledig is, worden behandeld in plaats van de voorziene termijn van negentig dagen.

Paragraaf 3 bepaalt verder dat de beslissingen van aanvragen tot vernieuwing ten laatste dertig dagen na de kennisgeving van het feit dat de aanvraag volledig is, worden genomen. Ook de beslissingen over de aanvragen van statuutwijziging, zoals bedoeld in artikel 21, tweede paragraaf, van onderdanen van derde landen die werden gemachtigd om ten hoogste negentig dagen in de hoedanigheid van een seizoenarbeider op het grondgebied te verblijven, en die de duur van hun verblijf wensen te verlengen voor een periode van lager dan negentig dagen, worden genomen ten laatste dertig dagen na de kennisgeving van het feit dat de aanvraag volledig is.

In afwijking van artikel 25, §3 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 ten slotte, kan de termijn van negentig dagen in geen geval worden verlengd.

Artikel 18

Aangezien de verblijfstitel, met het oog op de procedure, enkel op het Belgisch grondgebied afgegeven wordt, zal aan de onderdanen van derde landen die zich op het moment van de indiening van de aanvraag in het buitenland bevinden, op hun verzoek, een visum toegekend worden.

Indien het om een in artikel 21 voorziene aanvraag tot vernieuwing gaat, deelt de Dienst Vreemdelingenzaken de akte mee aan de gemeentebesturen.

Eenmaal ingeschreven in het vreemdelingenregister, zal de onderdaan van een derde land een vergunning voor seizoenarbeid krijgen overeenkomstig verordening EG nr. 1030/2002 in overeenstemming met artikel 12, lid 4, van richtlijn 2014/36/EU.

In afwachting van de fysieke afgifte van de vergunning, wordt de onderdaan van een derde land in het bezit gesteld van een document dat hem in staat zal stellen te werken.

Artikel 19

Artikel 14, lid 1, van richtlijn 2014/36/EU bepaalt dat de lidstaten een maximumduur moeten vaststellen voor het verblijf van seizoenarbeiders die per periode van twaalf maanden niet minder bedraagt dan vijf maanden en niet meer dan negen maanden. Dit artikel zet artikel 14, lid 1 gedeeltelijk om. De maximumduur voor het verblijf als seizoenarbeider is vijf maanden, per periode van twaalf maanden.

Artikel 20

Dit artikel betreft de verlenging van het verblijf met het oog op seizoenarbeid en zet artikel 15, leden 1 tot 4 van Richtlijn 2014/36/EU gedeeltelijk om.

Artikel 15 van de richtlijn bepaalt, in zijn leden 1 en 3, dat de lidstaten het verblijf van een seizoenarbeider verlengen indien hij de volgende voorwaarden vervult:

- de maximale duur van de machtiging tot verblijf als seizoenarbeider is niet bereikt, namelijk vijf maanden per periode van twaalf maanden in het kader van de omzetting in Belgisch recht;
- de voorwaarden voor toelating zijn nog altijd vervuld;

- de documenten geleverd bij de oorspronkelijke aanvraag zijn niet door enig bedrieglijk middel verkregen, werden niet vervalst of veranderd;
- de redenen voor afwijzing vermeld in de artikelen 8, lid 1, b), in artikel 8, lid 2, en, zo nodig, in artikel 8, lid 4, van de richtlijn, zijn niet van toepassing.

Indien de voorwaarden zijn vervuld, staan de lidstaten de seizoenarbeider een enkele verlenging van zijn verblijf toe wanneer zijn contract wordt verlengd om bij dezelfde werkgever te werken.

Onder dezelfde omstandigheden staan de lidstaten de seizoenarbeider een enkele verlenging van het verblijf toe, om door een verschillende werkgever in dienst te kunnen worden genomen.

Artikel 15 daarentegen laat de lidstaten de mogelijkheid te beslissen, conform hun nationale recht, of zij de seizoenarbeiders toestaan hun contract bij dezelfde werkgever meerdere keren te verlengen en, bijgevolg, ook hun verblijf te verlengen (artikel 15, lid 2, van de richtlijn). Zo kunnen de lidstaten ook beslissen, conform hun nationale recht, de seizoenarbeiders toe te staan in dienst te zijn bij een verschillende werkgever en hun verblijf meerdere keren te verlengen (artikel 15, lid 4, van de richtlijn). Maar zowel in de eerste geval (verlenging van het verblijf en door dezelfde werkgever tewerkgesteld worden) als in het tweede geval (verlenging van het verblijf en door een verschillende werkgever tewerkgesteld worden), mag de maximumperiode van de machtiging tot verblijf als seizoenarbeider niet worden overschreden.

Artikel 21

In afwijking van artikel 21 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, wordt in de eerste lid van de eerste paragraaf van dit artikel bepaald dat een aanvraag tot vernieuwing van de machtiging tot verblijf met het oog op seizoenarbeid, één maand voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de vorige machtiging, moet worden ingediend. Het tweede lid bepaalt dat de vernieuwing de maximumduur van artikel 19 niet mag overschrijden.

Deze bepaling zet artikel 14, lid 1 van de richtlijn 2014/36/EU gedeeltelijk om.

De tweede paragraaf bepaalt dat de onderdaan van een derde land die werd gemachtigd om ten hoogste negentig dagen in de hoedanigheid van een seizoenarbeider te verblijven, en die de duur van zijn verblijf wenst te verlengen voor een totale duur van lager dan negentig dagen, hij een aanvraag indienen volgens de gecombineerde procedure voorgeschreven bij dit akkoord. De aanvraag moet binnen een termijn van dertig dagen worden behandeld (zoals voorzien in artikel 14, paragraaf 3 van dit akkoord).

Bij een positieve beslissing over de aanvraag, zal een visum lang verblijf (visum D) met de vermelding "seizoenarbeider" aan de onderdaan van een derde land worden afgeleverd, met dewelke hij kan werken.

De maximumduur van artikel 19 moet ook hier worden gerespecteerd.

Artikel 22

Paragraaf 2, lid 1, van artikel 36 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 bepaalt dat het einde van de toelating tot arbeid niet automatisch leidt tot het einde van de machtiging tot verblijf. De onderdaan van een derde land beschikt over een termijn van negentig dagen die hem in staat zal stellen om nieuw werk te zoeken, en dit onverminderd de mogelijkheid om, indien nodig, een einde te maken aan zijn verblijf. Het artikel 36, paragraaf 2, eerste lid werd geschreven om in overeenstemming te zijn met artikel 18, §3, van het Europees Sociaal Handvest.

Aangezien de seizoenarbeiders voor een periode van maximaal vijf maanden op het Belgische grondgebied mogen verblijven en werken en het een tijdelijke migratie betreft, is het artikel 36, §2, eerste lid niet van toepassing voor hen.

Artikel 23

Dit artikel vormt een gedeeltelijke omzetting van artikel 25 van de richtlijn 2014/36/EU.

Artikel 24

Deze bepaling omschrijft een aantal begrippen die in het hoofdstuk worden gebruikt. Ze neemt hoofdzakelijk de definities van richtlijn 2014/66/EU over.

De termen "leidinggevende ICT, specialist ICT en stagiair-werknemer ICT" worden in dit akkoord gedefinieerd, zodat hun definitie voor alle partijen gelijk is. Het acroniem "ICT" (Intra Corporate Transfer), dat niet voorkomt in de definities van artikel 3, e), f) en g), van richtlijn 2014/66/EU, is toegevoegd om de leidinggevendenden, specialisten en stagiairs in de context van richtlijn 2014/66/EU te onderscheiden van de andere leidinggevendenden, specialisten en stagiairs « van gemeen recht ».

De definitie van "vergunning voor lange-termijnmobiliteit", zoals vastgesteld in dit akkoord, is identiek met die van artikel 3, j), van richtlijn 2014/66/EU. Ter wille van de juridische duidelijkheid geeft de definitie in dit akkoord de duur aan van de periode waarin de houder van de vergunning voor lange-termijnmobiliteit gemachtigd is op het grondgebied van de lidstaat te verblijven en te werken, namelijk meer negentig dagen.

De definitie van "groep van ondernemingen" die in dit akkoord voorkomt, neemt de definitie van "groep van ondernemingen" over zoals bepaald in artikel 11 van het Wetboek van vennootschappen.

Artikel 25

Deze bepaling omschrijft de in dit akkoord bedoelde categorieën van werknemers, onderdanen van derde landen, die binnen een onderneming worden overgeplaatst.

Het betreft de leidinggevendenden ICT, de specialisten IC en de stagiair-werknemers ICT die een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon van meer dan negentig dagen of een vergunning voor lange-termijnmobiliteit aanvragen.

Artikel 26

Dit artikel verduidelijkt dat de onderdaan van een derde land zich in het buitenland moet bevinden op het moment van het indienen van de aanvraag. Dit artikel vormt een gedeeltelijke omzetting van artikel 11, lid 2 van de Richtlijn 2014/66/EU.

Artikel 27

Dit artikel verduidelijkt dat een aanvraag voor een machtiging tot verblijf met het oog op werk moet worden ingediend bij de bevoegde instanties van de lidstaat waar de onderdaan van een derde land over het geheel genomen, het langst zal verblijven. Dit artikel vormt een gedeeltelijke omzetting van artikel 11, lid 3 van de Richtlijn 2014/66/EU.

Artikel 28

Artikel 28, eerste lid, van dit akkoord, is een gedeeltelijke omzetting van artikel 15, lid 1, en artikel 22, lid 2, b), van richtlijn 2014/66/EU, die bepalen dat de behandeltermijn van aanvragen voor een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon en aanvragen voor een lange-termijnmobiliteitsvergunning maximum negentig dagen is. Met toepassing van artikel 25, § 1, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, bepaalt artikel 28, tweede lid, van dit akkoord de behandeltermijn van de aanvraag. Richtlijn 2014/66/EU, in tegenstelling tot richtlijn 2011/98/EU (artikel 5, lid 2, tweede alinea, richtlijn 2011/98/EU), voorziet immers niet in de mogelijkheid van een verlenging van de behandeltermijn van een aanvraag voor een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon of een aanvraag voor een lange-termijnmobiliteitsvergunning, wanneer bijzondere omstandigheden die verband houden met de complexiteit van het dossier dit rechtvaardigen.

Artikel 29

Deze bepaling zet artikel 13 van richtlijn 2014/66/EU gedeeltelijk om. Dit artikel 13 schrijft voor een nieuwe titel te creëren die een verblijfsvergunning en een werkvergunning combineert, specifiek voor onderdanen van derde landen die binnen een onderneming worden overgeplaatst: de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon.

Met toepassing van artikel 13, lid 3, van richtlijn 2014/66/EU, wordt de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon afgegeven met gebruikmaking van het uniforme format dat in verordening (EG) nr. 1030/2002 van de Raad van 13 juni 2002

betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen waarmee de lidstaten kunnen aanvullende informatie met betrekking tot de beroepsactiviteit tijdens de overplaatsing binnen de onderneming van de onderdaan van het derde land aangeven.

Aangezien de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon, met het oog op de procedure, enkel op het Belgisch grondgebied afgegeven wordt, zal aan de onderdanen van derde landen die zich op het moment van de indiening van de aanvraag in het buitenland bevinden, op hun verzoek, een visum toegekend worden.

Zodra hij in het vreemdelingenregister is ingeschreven zal aan de onderdaan van een derde land de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon.

In afwachting van de fysieke afgifte van de vergunning, wordt de onderdaan van een derde land in het bezit gesteld van een document dat hem in staat zal stellen te werken.

Artikel 30

Deze bepaling zet artikel 22, lid 4, van richtlijn 2014/66/EU gedeeltelijk om. Dit artikel schrijft voor een nieuwe titel te creëren die een verblijfsvergunning en een werkvergunning combineert, specifiek voor de houder van een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon, afgegeven door een eerste lidstaat, die door een tweede lidstaat is gemachtigd te verblijven en te werken op het grondgebied van de tweede lidstaat.

In toepassing van artikel 22, lid 4, van richtlijn 2014/66/EU, wordt de vergunning voor lange-termijnmobiliteit afgegeven met gebruikmaking van het uniforme format dat in verordening (EG) nr. 1030/2002 van de Raad van 13 juni 2002 betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen waarmee de lidstaten kunnen aanvullende informatie met betrekking tot de beroepsactiviteit tijdens de lange-termijnmobiliteit van de binnen de onderneming verplaatste persoon aangeven.

Artikel 31

Deze bepaling zet artikel 12, lid 1, van richtlijn 2014/66/EU gedeeltelijk om. De overplaatsing binnen een onderneming mag voor leidinggevenden ICT en specialisten ICT niet langer dan drie jaar duren. Voor stagiair-werknemers ICT is dat één jaar.

Artikel 32

Deze bepaling is een gedeeltelijke omzetting van artikelen 22, lid 2, e) en 22, lid 2, d) ii) van richtlijn 2014/66/EU.

Het eerste lid van artikel 32 preciseert de termijn waarbinnen een aanvraag voor lange-termijnmobiliteit moet worden ingediend, namelijk minimum twintig dagen voor de aanvang van de beoogde mobiliteit.

Het tweede lid heeft betrekking op het specifieke geval van de houder van een door een andere lidstaat afgegeven geldige vergunning voor een persoon die het voorwerp uitmaakt van een overplaatsing binnen een onderneming die zijn recht op korte-termijnmobiliteit op het Belgisch grondgebied wenst uit te oefenen of uitoefent en die vervolgens van plan is om in het kader van lange-termijnmobiliteit meer dan negentig dagen in België te verblijven en te werken. Overeenkomstig artikel 22, lid 2, e) van de richtlijn voorziet artikel 32 van het akkoord in zijn tweede lid dat een aanvraag voor lange-termijnmobiliteit niet tegelijk met een kennisgeving voor korte-termijnmobiliteit mag worden ingediend. Het tweede lid voegt ook toe dat, wanneer de noodzaak van lange-termijnmobiliteit zich aandient nadat de korte-termijnmobiliteit van de binnen een onderneming overgeplaatste persoon is ingegaan, de aanvraag voor lange-termijnmobiliteit minstens twintig dagen voor de afloop van de periode van korte-termijnmobiliteit moet worden ingediend.

Artikel 33

Deze bepaling is een gedeeltelijke omzetting van artikel 22, lid 2, d) van Richtlijn 2014/66/UE. Zij voorziet dat tijdens het onderzoek van de aanvraag voor lange-termijnmobiliteit, de onderdaan van een derde land op het Belgische grondgebied mag verblijven en werken, zolang voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- de periode voor korte-termijnmobiliteit en de geldigheidsperiode van de vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon afgegeven door de eerste lidstaat, zijn niet verstreken; en

- de volledige aanvraag voor een machtiging lange-termijnmobiliteit werd minstens twintig dagen voor de aanvang van lange-termijnmobiliteit ingediend.

Artikel 34

Dit artikel vormt een omzetting van artikel 17, c) van de richtlijn 2014/66/EU en een uitvoering van artikel 14 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018.

Artikel 35

Artikel 36, paragraaf 1, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, bepaalt: "Wanneer de onderdaan van een derde land niet meer mag werken, eindigt zijn verblijf van rechtswege negentig dagen na het einde van de toelating om te werken, onverminderd de bevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde om aan het verblijf een einde te maken overeenkomstig de wetgeving betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen".

Er is beslist dat de werknemers die zijn gedetacheerd in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming geen verblijfsvergunning van negentig dagen na afloop van hun werkvergunning zouden genieten. Richtlijn 2014/66/EU heeft immers een tijdelijke migratie op het oog.

Artikel 36

Dit artikel vormt een gedeeltelijke omzetting van artikel 12, lid 2 van de Richtlijn 2014/66/EU en bepaalt dat een nieuwe aanvraag voor een overplaatsing binnen een onderneming kan worden ingediend na een verloop van een periode van drie maanden, wanneer de maximumduur van de overplaatsing binnen een onderneming werd bereikt.

Artikel 37

Dit artikel omschrijft de begrippen die van toepassing zijn voor dit hoofdstuk. De begrippen stemmen grotendeels overeen met de definities van artikel 3, 2°, 9°, 18°, 19° en 21° van de richtlijn 2016/801/EU.

Artikel 17, lid 1, van de richtlijn 2016/801/EU bepaalt dat wanneer de vergunning de vorm aanneemt van een verblijfstitel, de lidstaten het in Verordening (EG) nr. 1030/2002 bepaalde model moeten gebruiken en op die verblijfstitel de term "onderzoeker" vermeld moet zijn.

De vergunning voor lange-termijnmobiliteit moet de term "onderzoekersmobiliteit" bevatten wanneer het de vorm aanneemt van een verblijfstitel.

In de definitie van lange-termijnmobiliteit wordt gepreciseerd dat het gaat om mobiliteit gedurende een periode van meer dan 180 dagen. België heeft geopteerd om geen gebruik te maken van de facultatieve mogelijkheid van artikel 29.1, tweede lid, van Richtlijn 2016/801/EU en stelt geen maximumduur voor lange-termijnmobiliteit vast. De lange-termijnmobiliteit moet echter plaatsvinden binnen de geldigheidsperiode van de door de eerste lidstaat afgegeven vergunning voor onderzoeker.

Artikel 38

Dit artikel zegt dat de bepalingen van dit hoofdstuk enkel van toepassing zijn voor de onderzoekers met een gastovereenkomst bij een erkende onderzoeksinstelling en ook op de aanvragen van lange-termijnmobiliteit, wanneer België de tweede lidstaat is.

Artikel 39

Dit artikel verduidelijkt dat een aanvraag voor een machtiging tot verblijf met het oog op onderzoek kan worden ingediend wanneer de onderdaan van een derde land zich in het buitenland bevindt, maar ook wanneer hij al legaal op het Belgische grondgebied verblijft, in het kader van een kort verblijf of een lang verblijf.

Artikel 40

Paragraaf 1, lid 1, van dit artikel zet artikel 34, lid 2 van de richtlijn 2016/801/EU gedeeltelijk om.

Artikel 34, lid 2, van de richtlijn 2016/801/EU bepaalt dat het besluit over de volledige aanvraag indien het om de toelatingsprocedure bij een erkende onderzoeksinstelling gaat, zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen zestig dagen moet worden genomen.

Met toepassing van artikel 25, §1, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, bepaalt het akkoord de behandeltermijn van de aanvragen.

Indien het gaat om een aanvraag voor een vergunning voor lange-termijnmobiliteit, wordt de aanvraag binnen de negentig dagen na de kennisgeving van de volledigheid van de aanvraag genomen. Dit wordt bepaald in artikel 29, lid 2, b) van de richtlijn 2016/801/EU. In afwijking van artikel 25, §3 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, kan de termijn van zestig of negentig dagen in geen geval worden verlengd. Dit wordt bepaald in de tweede paragraaf van dit artikel.

Artikel 41

De onderdanen van derde landen die zich op het ogenblik van de indiening van hun aanvraag in het buitenland bevinden, zullen een visum krijgen, op hun verzoek. Als het een aanvraag betreft die op het grondgebied is ingediend of een aanvraag voor verlenging, deelt de Dienst Vreemdelingenzaken de akte mee aan de gemeentebesturen.

Eenmaal ingeschreven in het vreemdelingenregister, krijgt de onderdaan van een derde land een vergunning voor onderzoeker conform verordening EG nr. 1030/2002, in overeenstemming met artikel 7, lid 1, van richtlijn 2016/801/EG.

In afwachting van de fysieke afgifte van de vergunning, wordt de onderdaan van een derde land in het bezit gesteld van een document dat hem in staat zal stellen te werken.

Artikel 42

Deze bepaling past artikel 25 van de richtlijn toe dat de mogelijkheid voorschrijft voor onderzoekers, indien zij de algemene toelatingsvoorwaarden van de richtlijn vervullen, in de lidstaat te blijven gedurende de twaalf maanden die onmiddellijk volgen op het einde van hun onderzoek, om werk te zoeken.

In dit verband hebben de bedoelde personen de mogelijkheid een verblijfsaanvraag met het oog op werk in te dienen.

Artikel 43

Dit artikel bepaalt welke verblijfstitel de onderzoeker zal krijgen wanneer hij naar België komt in het kader van lange-termijnmobiliteit.

Artikel 44

Dit artikel vormt een gedeeltelijke omzetting van artikelen 29, lid 2, d) ii) en 29, lid 2, e) van de richtlijn 2016/801.

Het eerste lid van artikel 44 preciseert de termijn waarbinnen een aanvraag voor lange-termijnmobiliteit moet worden ingediend, namelijk minstens dertig dagen voor de aanvang van de beoogde mobiliteit.

Het tweede lid heeft betrekking op het specifieke geval van de houder van een door een andere lidstaat afgegeven geldige vergunning voor onderzoekers die zijn recht op korte-termijnmobiliteit op het Belgisch grondgebied wenst uit te oefenen of uitoefent en die vervolgens van plan is om in het kader van lange-termijnmobiliteit in België te verblijven en te werken. Overeenkomstig artikel 29, lid 2, e) van de richtlijn voorziet artikel 44 van het akkoord in zijn tweede lid dat een aanvraag voor lange-termijnmobiliteit niet tegelijk met een kennisgeving voor korte-termijnmobiliteit mag worden ingediend. Het tweede lid voegt ook toe dat, wanneer de noodzaak van lange-termijnmobiliteit zich aandient nadat de korte-termijnmobiliteit van de onderzoeker is ingegaan, de aanvraag voor lange-termijnmobiliteit minstens dertig dagen voor de afloop van de periode van korte-termijnmobiliteit moet worden ingediend.

Artikel 45

Deze bepaling is een gedeeltelijke omzetting van artikel 29, lid 2, d) van Richtlijn 2016/801/EU. Zij voorziet dat tijdens het onderzoek van de aanvraag voor lange-termijnmobiliteit, de onderdaan van een derde land op het Belgische grondgebied mag verblijven en een deel van zijn onderzoek verrichten bij een onderzoeksinstelling, zolang voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- de periode voor korte-termijnmobiliteit en de geldigheidsperiode van de vergunning afgegeven door de eerste lidstaat zijn niet verstreken; en

- de volledige aanvraag voor een machtiging voor lange-termijnmobiliteit werd minstens dertig dagen voor de aanvang van lange-termijnmobiliteit ingediend.

Artikel 46

In dit artikel wordt bepaald dat een machtiging voor lange-termijnmobiliteit wordt afgeleverd voor de duur van het onderzoeksproject dat wordt uitgevoerd op het Belgische grondgebied. De duur van het onderzoek in België zal nader worden bepaald in de gastovereenkomst die wordt afgesloten tussen de onderzoekers en de onderzoeksinstellingen. De lange-termijnmobiliteit moet plaatsvinden binnen de geldigheidsperiode van de door de eerste lidstaat afgegeven vergunning voor onderzoeker, zoals bepaald in artikel 29, lid 2, d) i) van de richtlijn 2016/801/EU. Dit wordt ook gepreciseerd in de definitie van "lange-termijnmobiliteit" van artikel 36, 9° van dit akkoord.

Artikel 47

Dit artikel omschrijft de begrippen die van toepassing zijn voor dit hoofdstuk. Het begrip stagiair stemt overeen met de definitie van artikel 3, 5°, van de richtlijn 2016/801/EU. Artikel 17, lid 1, van de richtlijn 2016/801/EU bepaalt dat wanneer de vergunning de vorm aanneemt van een verblijfstitel, de lidstaten het in Verordening (EG) nr. 1030/2002 bepaalde model moeten gebruiken en op die verblijfstitel de term "stagiair" vermeld moet zijn.

Artikel 48

Dit artikel zegt dat de bepalingen van dit hoofdstuk enkel van toepassing zijn voor de aanvragen om een machtiging tot verblijf te krijgen met het oog op stage.

Artikel 49

Dit artikel verduidelijkt dat een aanvraag voor een machtiging tot verblijf met het oog op stage kan worden ingediend wanneer de onderdaan van een derde land zich in het buitenland bevindt, maar ook wanneer hij legaal op het Belgische grondgebied verblijft, in het kader van een lang verblijf.

Artikel 50

Dit artikel vormt een gedeeltelijke omzetting van artikel 13, lid 1, f) van de Richtlijn 2016/801/EU.

Het bewijs zoals bedoeld in het eerste lid, kan worden geleverd door middel van een geregistreerde huurcontract van de woning die hij huurt als hoofdverblijfplaats, of van de eigendomstitel van de huisvesting waar hij woont.

Het bewijs van voldoende huisvesting zal niet aanvaard worden als de huisvesting onbewoonbaar verklaard werd door een daartoe bevoegde overheid.

Artikel 51

Met toepassing van artikel 25, § 1, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, zet dit artikel 34, lid 1, van richtlijn 2016/801/EU, gedeeltelijk om .

Artikel 34, lid 1, van richtlijn 2016/801/EU bepaalt dat het besluit over de volledige aanvraag zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 90 negentig dagen moet worden genomen.

Artikel 52

De onderdanen van derde landen die zich op het ogenblik van de indiening van hun aanvraag in het buitenland bevinden, zullen een visum krijgen, op hun vraag, Als het een aanvraag betreft die op het grondgebied is ingediend of een aanvraag voor verlenging, deelt de Dienst Vreemdelingenzaken de akte mee aan de gemeentebesturen.

Eenmaal ingeschreven in het vreemdelingenregister, krijgt de onderdaan van een derde land een vergunning voor stagiair conform verordening EG nr. 1030/2002, in overeenstemming met artikel 7, lid 1, van richtlijn 2016/801/EG.

In afwachting van de fysieke afgifte van de vergunning, wordt de onderdaan van een derde land in het bezit gesteld van een document dat hem in staat zal stellen zijn stage te volbrengen.

Artikel 53

In paragraaf 1, lid 1 van deze bepaling wordt gepreciseerd dat de duur van de machtiging tot verblijf op het Belgisch grondgebied voor de onderdaan van een derde land overeenkomt met de duur van zijn machtiging tot stage op het Belgisch grondgebied.

Het tweede lid voorziet dat de geldigheidsduur van een machtiging tot verblijf voor een stagiair zes maanden bedraagt.

Het derde lid bepaalt de geldigheidsduur van de vergunning voor stagiair.

Deze bepaling vormt een gedeeltelijke omzetting van artikel 18, lid 6 van de richtlijn 2016/801/EU.

De tweede paragraaf zet artikel 18, paragraaf 6, tweede lid van de richtlijn om.

Artikel 54

Paragraaf 2, lid 1, van artikel 36 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, bepaalt dat het einde van de toelating tot arbeid niet automatisch leidt tot het einde van de machtiging tot verblijf. De onderdaan van een derde land beschikt over een termijn van negentig dagen die hem in staat zal stellen om nieuw werk te zoeken, en dit onverminderd de mogelijkheid om, indien nodig, een einde te maken aan zijn verblijf. Het artikel 36, paragraaf 2, eerste lid werd geschreven om in overeenstemming te zijn met artikel 18, §3, van het Europees Sociaal Handvest.

Aangezien dit echter een tijdelijke migratie betreft, is artikel 36, §2, eerste lid, niet van toepassing op de stagiairs.

Artikel 55

Dit artikel omschrijft de begrippen die van toepassing zijn voor dit hoofdstuk. De begrippen stemmen grotendeels overeen met de definities van artikel 3, 6° en 7° van de richtlijn 2014/36/EU.

Enkel de vrijwilligers in het kader van Europees vrijwilligerswerk worden bedoeld in dit hoofdstuk.

Artikel 17, lid 1, van de richtlijn 2016/801 bepaalt dat wanneer de vergunning de vorm aanneemt van een verblijfstitel, de lidstaten het in Verordening (EG) nr. 1030/2002 bepaalde model moeten gebruiken en op die verblijfstitel de term "vrijwilliger" vermeld moet zijn. Dit artikel zet deze bepaling gedeeltelijk om.

Artikel 56

Dit artikel zegt dat de bepalingen van dit hoofdstuk enkel van toepassing zijn voor de aanvragen om een machtiging tot verblijf te krijgen met het oog op vrijwilligerswerk in het kader van Europees vrijwilligerswerk.

Artikel 57

Dit artikel verduidelijkt dat een aanvraag voor een machtiging tot verblijf met het oog op vrijwilligerswerk kan worden ingediend wanneer de onderdaan van een derde land zich in het buitenland bevindt, maar ook wanneer hij legaal op het Belgische grondgebied verblijft, in het kader van een lang verblijf.

Artikel 58

Met toepassing van artikel 25, § 1, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, zet het eerste lid van dit artikel 34, lid 1, van richtlijn 2016/801/EU gedeeltelijk om.

Artikel 34, lid 1, van richtlijn 2016/801/EU bepaalt dat het besluit over de volledige aanvraag zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 90 negentig dagen moet worden genomen.

In afwijking van artikel 25, §3 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, kan de termijn van negentig dagen in geen geval worden verlengd. Dit wordt bepaald in het tweede lid van dit artikel.

Artikel 59

De onderdanen van derde landen die zich op het ogenblik van de indiening van hun aanvraag in het buitenland bevinden, zullen een visum krijgen, op hun verzoek.

Eenmaal ingeschreven in het vreemdelingenregister, krijgt de onderdaan van een derde land een vergunning voor vrijwilliger conform verordening EG nr. 1030/2002, in overeenstemming met artikel 7, lid 1, van richtlijn 2016/801/EG.

In afwachting van de fysieke afgifte van de vergunning, wordt de onderdaan van een derde land in het bezit gesteld van een document dat hem in staat zal stellen zijn vrijwilligerswerk te volbrengen.

Artikel 60

Dit artikel vormt een gedeeltelijke omzetting van artikel 14, lid 1, b) van de Richtlijn 2016/801/EU.

Het bewijs zoals bedoeld in het eerste lid, kan worden geleverd door middel van een geregistreerde huurcontract van de woning die hij huurt als hoofdverblijfplaats, of van de eigendomstitel van de huisvesting waar hij woont.

Het bewijs van voldoende huisvesting zal niet aanvaard worden als de huisvesting onbewoonbaar verklaard werd door een daartoe bevoegde overheid.

Artikel 61

In het eerste lid van de bepaling wordt gepreciseerd dat de duur van de machtiging tot verblijf op het Belgisch grondgebied voor de onderdaan van een derde land overeenkomt met de duur van zijn machtiging tot vrijwilligerswerk op het Belgisch grondgebied.

Het tweede lid voorziet dat de maximale geldigheidsduur van een machtiging tot verblijf met het oog op vrijwilligerswerk één jaar bedraagt en in geen geval kan worden verlengd.

Het derde lid bepaalt de geldigheidsduur van de vergunning voor vrijwilligers.

Deze bepaling vormt een gedeeltelijke omzetting van artikel 18, lid 7 van de richtlijn 2016/801/EU.

Artikel 62

Paragraaf 2, lid 1, van artikel 36 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, bepaalt dat het einde van de toelating tot arbeid niet automatisch leidt tot het einde van de toelating tot verblijf. De onderdaan van een derde land beschikt over een termijn van negentig dagen die hem in staat zal stellen om nieuw werk te zoeken, en dit onverminderd de mogelijkheid om, indien nodig, een einde te maken aan zijn verblijf. Het artikel 36, paragraaf 2, eerste lid werd geschreven om in overeenstemming te zijn met artikel 18, paragraaf 3, van het Europees Sociaal Handvest.

Aangezien het echter een tijdelijke migratie betreft, is artikel 36, §2, eerste lid, niet van toepassing op de vrijwilligers.

Artikel 63

Dit artikel preciseert dat dit akkoord wordt afgesloten voor een onbepaalde duur en bepaalt de datum van de inwerkingtreding.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

De maatregel heeft geen financiële impact.

De gecombineerde vergunning is een verblijfstitel die afgeleverd wordt in uitvoering van richtlijn 2011/98/EU, en die een vermelding bevat inzake toelating tot arbeid. Deze vermelding zal de fysieke afgifte van de arbeidskaarten vervangen, voor zover de arbeidskaart een toelating tot arbeid betreft voor een periode van meer dan 3 maanden.

Wat betreft de invoering van de gecombineerde procedure werd het gunstig advies van de Inspectie van Financiën verleend op 13 februari 2018. Het begrotingsakkoord werd verleend op 28 februari 2018.

De kosten die voortvloeien uit de gecombineerde vergunning, werden verdeeld onder de verschillende overheden volgens een vaste verdeelsleutel. Dit gebeurde in het uitvoerend samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest,

het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van artikel 41 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten (uitvoerend samenwerkingsakkoord inzake kostenverdeling).

Wat betreft de kostenverdeling werd het gunstig advies van de Inspectie van Financiën verleend op 9 februari 2018. Het begrotingsakkoord werd verleend op 26 februari 2018.

De bijzondere modaliteiten die in kader van de gecombineerde procedure ter omzetting van de specifieke richtlijnen vastgelegd worden in het voorliggend ontwerp van samenwerkingsakkoord, brengen geen extra kosten met zich mee.

De kostenverdeling zoals vastgelegd in het uitvoerend samenwerkingsakkoord, is immers van toepassing op de richtlijn 2011/98 en op specifieke richtlijnen die zijn uitgevaardigd op grond van artikel 79, § 2, onder a) en b) van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, voor zover ze de invoering van één enkele procedure op het Belgisch niveau noodzakelijk maken (artikel 1, §2 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018). De specifieke richtlijnen inzake economische migratie die door voorliggend ontwerp van uitvoerend samenwerkingsakkoord gedeeltelijk omgezet worden vallen onder het toepassingsgebied van het uitvoerend samenwerkingsakkoord inzake kostenverdeling.

De kosten voor de aanmaak van de bijzondere vergunningen worden verdeeld overeenkomstig de verdeelsleutel en volgens de begroting voorzien in het uitvoerend samenwerkingsakkoord inzake kostenverdeling.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën bij voorliggend ontwerp van samenwerkingsakkoord werd verleend op 18 oktober 2018. De Inspectie van Financiën adviseert dat het voorstel de ontvangsten en uitgaven van de Vlaamse overheid niet beïnvloedt.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Voorliggend ontwerp van samenwerkingsakkoord heeft geen weerslag op de werking van lokale besturen.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Voorliggend ontwerp van samenwerkingsakkoord heeft geen weerslag op het personeelsbestand.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

1 Voorliggend ontwerp van samenwerkingsakkoord betreft geen Vlaams regelgevend initiatief, waardoor geen wetgevingstechnisch en taalkundig advies gevraagd werd.

2 Voorliggend ontwerp van samenwerkingsakkoord betreft geen Vlaams regelgevend initiatief, en valt niet binnen het toepassingsgebied van de reguleringsimpactanalyse (RIA).

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten.

2° de Vlaamse minister-president en Vlaamse minister, bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid, te gelasten in naam van de Vlaamse Regering dit akkoord te ondertekenen.

De Vlaamse minister van WERK, ECONOMIE, INNOVATIE en SPORT
Philippe MUYTERS

Bijlagen:

- het ontwerp van samenwerkingsakkoord (uitvoerend samenwerkingsakkoord specifieke richtlijnen);
- het advies van de Inspectie van Financiën dd. 18 oktober 2018.